El Blanes mira de digerir la segona golejada més dura rebuda a casa en els últims 20 anys

Una jugada del Blanes-Rapitenca de diumenge. Foto: MANEL LLADÓ.

No hi ha manera que el Blanes estreni el seu compte de punts. Lluny de reaccionar, els selvatans tot just intenten digerir el 2-7 que els va endossar la Rapitenca. Una golejada que entra a la llista de les derrotes més contundents dels blanencs les dues últimes dècades. A casa, des de la campanya 1991/92, només supera la golejada de diumenge passat un Blanes-Vilassar (1-8) del desembre de 1995.

«No havia vist mai un partit igual. De començar bé, guanyant i creant perill, vam arribar a un 1-3 al descans i amb un menys. I de seguida ens vam quedar amb nou [51'] i ja va ser un suplici», recorda Alberto Edjogo. «En partits així, si t'has d'anar a obrir, un equip expert com la Rapitenca se n'aprofita i et liquida.»

El Blanes es resisteix a convertir-se en un equip despenjat de la resta de rivals. A una plantilla molt i molt jove al començament de lliga, hi va afegir Cervantes, Bochi i Alberto, que vol ser optimista: «Quan et veus amb zero punts, és que alguna cosa no rutlla. Però hem de mirar el costat positiu. La salvació és a dos punts.» El davanter creu que no s'ha de retreure res a la plantilla: «Tots correm, hi posem el peu i lluitem molt. L'únic que em preocupa és la confiança, perquè hi ha gent molt jove.»

Publicat a:
-El 9 Esportiu Comarques Gironines 20-10-2010 Pàgina 14